

Baruch Shalom HaLevi Ashlag

Copyright © 2010 de MICHAEL LAITMAN

Toate drepturile rezervate.

Laitman Kabbalah Publishers Website:

www.kabbalah.info

Laitman Kabbalah Publishers E-mail:

info@kabbalah.info

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi folosită sau reprodusă
în niciun mod, fără permisiunea scrisă a editorului, cu excepția citatelor
încorporate în articole sau revizii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ASHLAG, BARUCH SHALOM

Rabash - Scrieri sociale / Baruch Shalom HaLevi Ashlag ;

trad. din lb. engleză de Cătălin Momîrleanu, David Mogoș, Daniel Trifu. –

București : Editura ARI, 2017

ISBN 978-606- 94438-0- 4

I. Momîrleanu, Cătălin (trad.)

II. Mogoș, David (trad.)

III. Trifu, Daniel (trad.)

Baruch Shalom HaLevi Ashlag

Rabash - Scrieri Sociale

Traducere din limba engleză de

Cătălin MOMÎRLEANU, David MOGOȘ, Daniel TRIFU

EDITURA

ARI

– 2017 –

CUVÂNT ÎNAINTE	7
SCOPUL SOCIETĂȚII 1	9
SCOPUL SOCIETĂȚII 2	11
REFERITOR LA IUBIREA PRIETENILOR	12
IUBIREA PENTRU PRIETENI.....	14
EI AU AJUTAT FIECARE PE PRIETENUL LUI.....	15
CE NE OFERĂ REGULA „ IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI”	15
IUBIREA PENTRU PRIETENI.....	16
REFERIRE LA CE SE EXPLICĂ ÎN “IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI”	20
CARE RESPECTARE A TOREI ȘI MITZVOT PURIFICĂ INIMA?	24
ÎNTOTDEAUNA SĂ VÂNDĂ OMUL GRINZILE CASEI SALE.....	26
REFERITOR LA IMPORTANȚA SOCIETĂȚII	30
UNEORI NUMIM SPIRITUALITATEA “SUFLET”	32
DESPRE DĂRUIRE	36
DESPRE IMPORTANȚA PRIETENILOR.....	47
AGENDA ADUNĂRII 1	50
ASTĂZI VĂ RIDICAȚI, VOI TOȚI	52
FĂ-ȚI UN RAV ȘI CUMPĂRĂ-ȚI UN PRIETEN 1.....	59
FĂ-ȚI UN RAV ȘI CUMPĂRĂ-ȚI UN PRIETEN 2.....	66

STÂNCĂ PUTERNICĂ A IZBĂVIRII MELE.....	71
DAR CU CÂT ÎI ASUPREAU MAI TARE.....	76
ȘI A FOST SEARĂ ȘI A FOST DIMINEAȚĂ.....	81
CINE DEPUNE MĂRTURIE PENTRU O PERSOANĂ	85
IMPORTANȚA RUGĂCIUNII CELOR MULȚI	96
VINO LA FARAON 2.....	104
RUGĂCIUNEA CELOR MULȚI.....	118
AGENDA ADUNĂRII 2	123
CINE CAUZEAZĂ RUGĂCIUNEA	129
ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DEASUPRA RAȚIUNII.....	134
MĂREȚIA CUIVA DEPINDE DE ÎNCREDEREA PE CARE ACESTA O ARE ÎN VIITOR.....	146
CARE ESTE SUBSTANȚA CALOMNIEI ȘI ÎMPOTRIVA CUI ESTE EA?	160
GRAVITATEA DE A PEDA TORA CELOR CE VENEREAZĂ IDOLII	176
NEVOIA PENTRU DRAGOSTEA DE PRIETENI	193
CARE ESTE FUNDAȚIA PE CARE SE CONSTRUIEȘTE KEDUSHA (DIVINITATEA)	197
CE ÎNSEAMNĂ A ÎNCEPE MUNCA ÎN LO LISHMA	238
CE TREBUIE CĂUTAT ÎN ADUNAREA PRIETENILOR	247
DE CE SUNT PATRU ÎNTREBĂRI CARE SE PUN ÎN MOD SPECIAL ÎN NOAPTEA DE PESAH.....	257
CE ÎNSEAMNĂ ÎN MUNCĂ AȘEZAREA LUMÂNĂRII DE HANUKA ÎN STÂNGA	267

CE ÎNSEAMNĂ CĂ TORA ESTE NUMITĂ „LINIA DE MIJLOC” ÎN MUNCĂ	274
Respect pentru oameni și cărți	
CE ÎNSEAMNĂ „NU ESTE BINECUVÂNTARE ÎN CEEA CE ESTE NUMĂRAT,” ÎN MUNCĂ.....	283
CE ÎNSEAMNĂ ÎN MUNCĂ REGELE CE STĂ PE CÂMPUL SĂU ATUNCI CÂND RECOLTA ESTE COAPTĂ.....	293
CE ÎNSEAMNĂ “L-AI DAT PE CEL PUTERNIC ÎN MÂINILE CELUI SLAB” ÎN MUNCĂ.....	302
SCRISOAREA NR. 5.....	311
SCRISOAREA NR. 8.....	312
SCRISOAREA NR. 16.....	322
SCRISOAREA NR. 24.....	325
SCRISOAREA NR. 34.....	328
SCRISOAREA NR. 37.....	332
SCRISOAREA NR.40.....	333
COPACUL CUNOAȘTERII BINELUI ȘI RĂULUI.....	339
DOJENINDU-L PE CELĂLALT.....	341
OMUL CA UN ÎNTREG	341
VOM FACE ȘI VOM AUZI 2.....	343
INTERNALITATE ȘI EXTERNALITATE.....	345
ANEXA UNU: LECTURI SUPLIMENTARE.....	346
ANEXA DOI: DESPRE BNEI BARUCH.....	354

CUVÂNT ÎNAINTE

Rav Baruch Shalom HaLevi Ahlag (Rabash) a jucat un rol remarcabil în istoria Cabalei. El ne-a furnizat veriga lipsă făcând legătura între înțelepciunea Cabala și experiența noastră umană. Datorită calităților sale speciale, el a fost capabil să se anuleze în fața tatălui și profesorului său, marele cabalist, Rav Yehuda Leib HaLevi Ashlag, cunoscut ca Baal HaSulam pentru comentariul *Sulam* (Scara) la *Cartea Zohar*.

Cu toate acestea, dacă nu ar fi existat eseurile lui Rabash, eforturile tatălui său de a revela înțelepciunea Cabala către toată lumea, ar fi fost în zadar. Fără aceste eseuri, foarte puțini ar fi fost capabili să dobândească atingerea spirituală pe care Baal HaSulam atât de disperat a dorit să o obținem.

În viața sa de zi cu zi, Rabash a fost personificarea umilinței și auto-controlului. Chiar și așa, eseurile sale revelează o profundă înțelegere a naturii umane. Ceea ce la o primă vedere ar părea o formalitate a limbajului este, de fapt, o cale emoțională precisă a profunzimilor naturii umane. Scrierile sale ne arată punctul interior de cotitură în care trebuie să ne plasăm scara și să începem să urcăm. El ne însoțește în această călătorie spirituală cu o senzitivitate uluitoare prin procesele și confuzia pe care studenții le pot experimenta pe parcurs ce avansează către atingere. Cuvintele sale vor activa cititorii să intre în relație cu propria lor natura și să inverseze emoțiile fricii și mâniei în eliberare, bucurie și încredere mult mai repede decât ar realiza aceasta fără căldura și suportul său.

Fără eseurile sale, în mod special acelea despre munca persoanei în interiorul grupului, noi nu am ști cum să creștem de la entuziaști în Cabala la cabaliști maturi. Rabash este singurul cabalist care a oferit vreodată o metodă clară care poate fi folosită de oricine în această lume - din momentul în care punctul din inimă se trezește până când desăvârșește scopul spiritual prin munca în grupuri.

În eseurile sale, aventurile încep într-un mod tipic, cu un citat sau două

din surse precum *Zohar* sau Pentateuch. Apoi, Rabash trece de la un ton didactic la o abordare personală și captivantă. Și când spune „Învățăm că este vorba doar de o singură persoană,” este întotdeauna începutul revelației adâncimilor sufletului, unde cititorii descoperă comori ascunse la care nu au visat niciodată.

Scrierile din această carte nu sunt doar pentru a fi citite. Ele sunt mai degrabă, un manual de utilizare legat de existență. Este foarte important să lucrăm cu ele pentru a realiza ceea ce conțin cu adevărat. Cititorul ar trebui să încerce să le pună în practică experimentând emoțiile pe care Rabash le descrie într-un mod atât de desăvârșit.

De altfel, el întotdeauna m-a sfătuit să rezum articolele și să lucrez cu textele. Și până în această zi, am continuat să o fac, și întotdeauna sunt uimit de discernămintele pe care le revelează. În prezent, eu recomand același lucru tuturor studenților mei: să lucreze cu textele, să le centralizeze, să le traducă și implemteze în grup și astfel vor descoperi puterea din scrierile lui Rabash.

Michael Laitman

SCOPUL SOCIETĂȚII 1

Articolul Nr. 1, Partea 1, 1984

Ne-am adunat aici ca să punem bazele unei societăți pentru toți cei care doresc să urmeze calea și metoda lui Baal HaSulam, modul în care să putem urca la nivelul de om și să nu rămânem animale, așa cum au spus înțelepții noștri (*Yevamot*, 61a): „voi, oile Mele, oile pajiștii Mele, sunteți oameni.” Iar Rashbi a spus, „voi sunteți numiți oameni, dar cei ce se închină la idoli, nu sunt numiți oameni.”

Pentru a înțelege meritul omului, acum vom cita din înțelepții noștrii (*Brahot*, 6b) versul, “Până la urmă, totul fiind auzit: fie-ți frică de Dumnezeu și urmează-I legile căci astfel este întreg omul” (*Ecleziastul*, 12:13). Și Gemarah întreabă, “Ce înseamnă: ‘căci astfel este întreg omul?’”

Rabbi Elazar a zis, “Creatorul a spus: ‘Întreaga lume a fost creată numai pentru aceasta.’ Adică, întreaga omenire a fost creată pentru frica de Dumnezeu.”

Însă noi, trebuie să înțelegem ce este frica de Dumnezeu, ea fiind motivul pentru care a fost creată lumea. Din toate cuvintele înțelepților noștri, învățăm că motivul creației a fost să facă bine creaturilor Sale. Aceasta înseamnă că Dumnezeu a vrut să bucure creaturile, astfel ca ele să se simtă fericite în lume. Iar aici, înțelepții noștri au spus despre versul: „Pentru aceasta omul este întreg,” fiindcă motivul creației a fost frica de Dumnezeu.

Dar, după cum este explicat în eseul “*Matan Tora*,” (Dăruirea Torei), motivul pentru care creaturile nu primesc fericire și plăcere, chiar dacă acesta a fost scopul creației, este diferența de formă dintre Creator și creaturi. Creatorul este Dăruitorul iar creaturile sunt primitorii. Dar este o regulă că: ramurile sunt asemenea rădăcinii din care s-au născut aceste ramuri.

Și, fiindcă nu este nicio primire în rădăcina noastră, deoarece Creatorul nu are niciun fel de lipsă și niciun fel de nevoie pentru a-Și satisface dorința, omul simte neplăcere atunci când e nevoie să fie primitor. De aceea, fiecare om se rușinează să mănânce pâinea rușinii.

Pentru a corecta asta, lumea a trebuit să fie creată. *Olam* (lume)

înseamnă *He'elem* (ascundere, tănuire), de aceea bucuria și plăcerea trebuie ascunse. De ce este așa? Răspunsul este pentru frică. Cu alte cuvinte, este așa pentru ca omului să-i fie frică să-și folosească vasele de primire, denumite "dragoste de sine". Aceasta înseamnă, că trebuie să se ferească să primească plăcerea pentru că o pofteste și, trebuie să aibă puterea să învingă pofta, obiectul dorinței lui.

În schimb, omul ar trebui să primească plăceri care aduc mulțumire Creatorului. Aceasta înseamnă, că creatura va vrea să dăruiască Creatorului și va avea frică de Creator în primirea pentru sine a plăcerii, deoarece primirea plăcerii – atunci când ea primește pentru sine – o îndepărtează de alipirea la Creator.

De aceea, când omul îndeplinește una dintre *Mitzvot* ale (poruncile) Creatorului, el ar trebui să urmărească aducerea gândului pur prin această *Mitzva* (poruncă), deoarece el va dăruia Creatorului prin respectarea poruncilor Lui (*Mitzvot*). Este precum au spus înțelepții noștri: "Rabbi Hanania Ben Akashia spune, 'Creatorul a dorit să curețe pe Israel, de aceea, El le-a dat din plin Tora și *Mitzvot*.'"

Și, de aceea ne-am adunat aici - să punem bazele societății în care fiecare dintre noi urmează spiritul dăruirii Creatorului. Și pentru a obține dăruirea pentru Creator, trebuie să începem cu dăruirea pentru om, care se cheamă „dragostea pentru ceilalți.”

Și dragostea pentru ceilalți poate fi numai prin anularea de sine. Astfel, pe de o parte, fiecare om ar trebui să se simtă umil, iar pe de altă parte, să fie mândru, deoarece Creatorul ne-a dat șansa să fim în societatea în care, fiecare dintre noi nu are decât un singur scop: Divinitatea să fie printre noi.

Și, deși nu am obținut încă acest scop, avem dorința de a-l obține. Și acest lucru trebuie, de asemenea, să fie apreciat de către noi, fiindcă, deși suntem la începutul drumului, chiar sperăm să obținem acest scop mareț.

SCOPUL SOCIETĂȚII 2

Articolul Nr. 1, Partea 2, 1984

Deoarece omul a fost creat cu un *Kli* numit "iubire de sine", adică, în acțiunea în care el nu vede niciun beneficiu pentru sine, nu are nicio motivație să facă nici cea mai mică mișcare. Iar fără să-și anuleze această iubire de sine, este imposibil să ajungă la *Dvekut* (adeziune) cu Creatorul, adică la echivalența de formă.

Și pentru că aceasta este împotriva naturii noastre, avem nevoie de o societate care să formeze o forță imensă, astfel încât noi, să putem lucra împreună la anularea voinței de a primi, numită "rău", cea care împiedică obținerea scopului pentru care omul a fost creat.

Pentru acest motiv, societatea trebuie să fie constituită din indivizi care sunt unanim de acord că ei trebuie să îl obțină. Apoi, toți indivizii devin o forță imensă care poate lupta împotriva ei însăși, pentru că fiecare este integrat în toți ceilalți. Astfel, în fiecare om se găsește o dorință mare de a atinge scopul.

Pentru a fi integrat unul în altul, fiecare om trebuie să se anuleze pe sine în fața celorlalți. Se întâmplă atunci când fiecare vede meritele celui alt membru și nu defectele sale. Dar cel care gândește că el este un pic mai sus decât aproapele său, nu se mai poate uni cu ei.

De asemenea, este important să rămână serioși în timpul adunării, pentru a nu pierde intenția, pentru că în acest scop s-au adunat. Și umblând umili, ceea ce este lucru mare, ei ar trebui să fie obișnuiți să pară ca și cum nu ar fi ceva serios. Dar, de fapt, un foc arde în inimile lor.

Totuși, în timpul adunării, pentru oamenii mici, el trebuie să se teamă să urmeze cuvintele și faptele ce nu folosesc scopului adunării – adică să ajungă la *Dvekut* cu Creatorul. Iar, în legătură cu *Dvekut* (adeziune), vezi eseul "Matan Tora".

Dar, atunci când el nu este cu prietenii săi, este cel mai bine să nu arate nimic din intenția din inima sa și să pară ca toți ceilalți. Acesta este înțelesul a "mergi umil cu Domnul Dumnezeuul tău". Și, deși sunt interpretări mai înalte ale acesteia, explicația simplă este, de asemenea, un lucru mare.

Așadar, este un lucru bun ca acolo să fie egalitate între membrii care se unesc, astfel încât unul să poată fi anulat în fața celorlalți. Și ar trebui să fie o urmărire atentă a societății, care să nu permită frivolitatea, pentru că frivolitatea ruinează totul. Dar, așa cum am spus mai înainte, aceasta ar trebui să fie o problemă interioară.

Dar atunci când este cineva care nu este din aceasta societate, nu trebuie arătată nicio seriozitate ci să se egalizeze cu persoana care abia a intrat. Cu alte cuvinte, evitați să vorbiți lucruri serioase și vorbiți numai lucruri care se potrivesc cu omul care abia a intrat și care este numit "un musafir nepoftit".

REFERITOR LA IUBIREA PRIETENILOR

Articolul Nr. 2, 1984

1) Nevoia de iubire a membrilor.

2) Care este motivul pentru care am ales special acești prieteni, și de ce m-au ales prietenii pe mine?

3) Trebuie ca fiecare membru să își dezvăluie iubirea pentru societate, sau este de ajuns să simtă iubirea în sufletul lui și să se practice iubirea pentru prieteni în ascuns și, astfel, să nu fie nevoie să arate deschis ce este în inima lui?

Este știut că a fi umil este un lucru mare. Dar, de asemenea, putem spune și opusul – că cineva trebuie să își destăinuie iubirea din sufletul lui față de prieteni, fiindcă, prin dezvăluirea ei, el trezește inimile lor față de ceilalți prieteni, astfel încât, ei vor simți de asemenea, că fiecare dintre ei experimentează iubirea față de prieteni. Ceea ce se câștigă din asta este că, în acest fel, el dobândește puterea să experimenteze iubirea față de prieteni cu mai multă convingere, deoarece forța de a iubi a fiecărui om este integrată în forța celorlalți.

Rezultă că, acolo unde omul are o măsură a forței de a iubi pe ceilalți membri, iar grupul este format din 10 oameni, atunci el este integrat cu 10 măsuri de forță a nevoii de iubire a celor care înțeleg că este necesar să se angajeze în iubirea pentru prieteni. Oricum, dacă oricare dintre ei nu arată grupului că experimentează iubirea pentru prieteni, atunci, acestuia

îi lipsește forța grupului.

Este așa, pentru că e foarte dificil să-și judece cineva prietenul într-un mod favorabil. Fiecare crede că el este virtuos și că doar el este angajat în iubirea pentru prieteni. În această stare, respectivul are foarte puțină forță să experimenteze iubirea pentru alții. De aceea, această muncă trebuie anume făcută la vedere și nu în mod ascuns.

Dar, acesta trebuie întotdeauna să-și reamintească lui însuși despre scopul grupului. Altfel, corpul tinde să încețoșeze scopul fiindcă trupul are întotdeauna grijă de propria lui satisfacere. Trebuie să ne amintim că grupul a fost întemeiat exclusiv pe baza obținerii iubirii pentru ceilalți, iar aceasta va fi trambulina pentru iubirea Creatorului.

Aceasta este obținută tocmai prin afirmarea că un individ are nevoie de o societate pentru a fi capabil să dăruiască prietenului său fără nicio recompensă. Cu alte cuvinte, el nu are nevoie de o societate pentru ca aceasta să-i ofere asistență și daruri care îi vor umple vasele de primire ale corpului. O asemenea societate este construită pe dragoste de sine și determină doar dezvoltarea vaselor sale de primire, fiindcă el vede acum posibilitatea să obțină mai multe lucruri prin prietenul său care îl sprijină să obțină mai multe venituri corporale.

În schimb, noi trebuie să ne amintim că societatea a fost stabilită pe baza iubirii pentru ceilalți astfel încât, fiecare membru să primească de la grup dragostea pentru ceilalți și repulsia față de sine. Și, văzând că prietenul său face eforturi să se anuleze pe sine și să-i iubească pe ceilalți, fiecare va fi influențat să se integreze în intențiile prietenilor lor.

Astfel, dacă societatea e alcătuită, de exemplu, din zece persoane, fiecare va avea zece forțe de experimentare a propriei anulări, a urii față de sine și iubirii pentru ceilalți. Altfel, omul rămâne doar cu o singură forță de iubire pentru ceilalți, fiindcă el nu vede că prietenii lui o practică, aceștia experimentând iubirea pentru ceilalți în ascundere. Mai mult de atât, prietenii îl fac să-și piardă tăria dorinței de a merge pe calea iubirii față de ceilalți. În această fază, el învață din acțiunile lor și cade sub dominația iubirii de sine.

4) Trebuie ca fiecare să știe nevoile prietenului său, specifice fiecărui prieten, astfel încât, el să știe cum poate să le împlinească sau, este de ajuns să experimenteze în general iubirea pentru prieteni?

„Și un anumit om l-a găsit, și iată, el rătăcea pe câmp. Și omul l-a întrebat, spunând: „Ce cauți?” Și el a răspuns: „Îmi caut frații. Spune-mi, te rog, unde își pasc ei oile?” (Geneza, 37).

Un om „rătăcea pe câmp” se referă la locul de unde ar trebui să răsară roadele pământului, pentru a susține lumea. Și muncile câmpului înseamnă aratul, semănatul și recoltatul. Se spune despre asta că: „Acea care seamănă cu lacrimi, vor culege cu bucurie” și acesta este numit „un câmp pe care Creatorul l-a binecuvântat.”

Baal HaTurim a explicat că „un om care rătăcește pe câmp” este de fapt acela care se abate de la calea rațiunii, care nu cunoaște calea reală ce îl duce la locul unde ar trebui să ajungă „ca un măgar rătăcind pe câmp”. Și el ajunge la o stare în care crede că niciodată nu va mai atinge scopul pe care trebuia să-l obțină.

„Și omul l-a întrebat, spunând: „Ce cauți?”” înseamnă „Cum te pot ajuta?”. Și el a spus: „Îmi caut frații”. Prin a fi „împreună cu frații mei”, înțelegem că, fiind într-un grup în care există iubirea de prieteni, voi fi capabil să identific traseul care mă duce către casa Creatorului.

Acest traseu este numit „calea dăruirii” și acesta este un mod diferit de cel al naturii noastre. Pentru a fi capabili să îl dobândim, nu există o altă cale decât iubirea de prieteni, prin care fiecare își poate ajuta prietenul.

Și omul a spus: „prin urmare, sunt plecați”. Și Rashi a interpretat că au plecat ei înșiși din frăție, adică nu vor să facă legământ cu tine. În final, aceasta a cauzat Israelului exilul în Egipt. Și pentru a fi răscumpărați din Egipt, trebuie să intrăm într-un grup în care se dorește să fie iubire pentru prieteni, iar prin asta, vom fi recompensați cu exodul din Egipt și cu primirea Torei.

EI AU AJUTAT FIECARE PE PRIETENUL LUI

Articolul Nr. 4, 1984

Trebuie să înțelegem, cum poate cineva să-și ajute prietenul, în cazul specific, când sunt bogați și săraci, înțelepți și proști, slabi și puternici? Dar atunci când toți sunt bogați, inteligenți sau puternici, etc., cum poate unul să-l ajute pe celălalt?

Vedem că există un singur lucru care este comun tuturor - starea de spirit. Se spune, „Este o grijă în inima cuiva, lasă-l să vorbească despre ea cu alții.” Asta pentru că, referindu-ne la sentimentul spiritual înalt, nici bogăția și nici erudiția nu pot fi de ajutor.

Mai repede poate un om să-l ajute pe celălalt văzându-și prietenul jos. Este scris, „Cineva nu se poate elibera singur din închisoare.” Mai degrabă, prietenul lui este cel care poate să-i ridice spiritul.

Asta înseamnă că prietenul acestuia este cel care îl ridică din starea lui la starea de însuflețire. Apoi, el începe să adune putere și încredere în viață, și bogăție, și o ia de la început ca și cum scopul lui este acum aproape de el.

Rezultă că, fiecare din ei trebuie să fie atent și să se gândească cum își poate ajuta prietenul să-și ridice spiritul, pentru că, în materie de spirite, fiecare poate găsi în prietenul său un loc gol pe care să-l umple.

CE NE OFERĂ REGULA

„IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI”

Articolul Nr. 5, 1984

Ce ne oferă legea [*Klal* – „regulă,” precum și „colectiv”], „iubește-ți aproapele ca pe tine însuți?” Prin această lege, putem ajunge la iubirea Creatorului. Dacă este așa, ce ne oferă respectarea celor 612 *Mitzvot* (porunci)?

Mai întâi trebuie să știm ce este o poruncă. Este știut că generalul (*Klal*) este format din multe părți. Fără părți nu poate exista un general.

De exemplu, când ne referim la o audiență ca la „o audiență sacră,” ne referim la câțiva indivizi care s-au adunat și s-au conectat ca să fie un grup. Apoi, este desemnat un cap peste comunitate, grup, etc, Grupul este denumit *Minian* (zece) sau „congregație.” Trebuie să fie prezenți cel puțin zece oameni și apoi este permis să spunem *Kedusha* (sfințenie) în rugăciune .

Zohar spune despre asta: „Oriunde sunt zece, Sfințenia sălășluiește.” Asta înseamnă că în locul în care sunt zece bărbați, deja a fost creat spațiul pentru inspirația divină.

Rezultă că legea „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți,” este construită pe cele 612 *Mitzvot*. Adică, dacă respectăm cele 612 porunci, atunci vom putea ajunge la legea „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți.” Prin urmare, elementele particulare ne permit să realizăm generalul, și atunci când avem generalul, putem să ajungem la iubirea Creatorului, după cum este scris, „Sufletul meu tânjește după Domnul.”

Și totuși, nu există om să poată respecta singur toate cele 612 *Mitzvot*. Să luăm de exemplu, răscumpărarea primului născut. Dacă primul născut al cuiva este o fată, atunci deja nu se poate respecta *Mitzva* răscumpărării primului născut. Tot așa, femeia este scutită de îndeplinirea poruncilor legate de timp, cum ar fi *Tzitzit* și *Tfilin*. Dar pentru că „tot Israelul este responsabil unul pentru celălalt,” prin fiecare, ele sunt toate ținute. Este ca și cum ei țin *Mitzvot* împreună. Astfel, împreună, prin cele 612 *Mitzvot*, putem să ajungem la „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți.”

IUBIREA PENTRU PRIETENI

Articolul Nr. 6, 1984

„Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”. Rabbi Akiva a spus: „Este o lege mare (în Ebraică, *klal* - lege, regulă, general) în Tora”. Aceasta înseamnă că dacă omul ține această lege, toate detaliile sunt incluse în ea, adică, deja vom ajunge la acele detalii fără nicio muncă, mai mult de atât nu avem ce să facem.

Dar vedem că Tora ne spune: „Ce cere Domnul de la oameni? Ca să

se teamă de Mine.” De aici rezultă că cerința cea mai mare dorită de la om, este numai frica. Dacă omul ține porunca fricii, deja sunt cuprinse în aceasta toată Tora și *Mitzvot*, chiar și porunca „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”.

Dar, după cum spune Rabbi Akiva, este invers, adică frica este conținută în legea „Iubește-ți aproapele”. După spusele înțelepților (*Berachot* p.6), înțelesul real nu este cum spune Rabbi Akiva. Ei s-au referit la versetul „Asta e tot, frica de Dumnezeu, și păzirea poruncilor Lui; căci astfel este omul întreg”. Gemarah întreabă, „Ce înseamnă „astfel este omul întreg”? Rabbi Elazar a zis „Domnul a spus că toată lumea a fost creată numai pentru asta”. Dar, după spusele lui Rabbi Akiva, se pare că totul este conținut în legea „Iubește-ți aproapele”.

Dar, vedem că în scrierile înțelepților noștri cel mai de preț e credința. Au spus că a venit Habakkuk (profet) și a rectificat spunând că: „cel drept în credința lui va trăi” (*Macot* 24).

Iar explicația lui Maharsha (Rabbi Samulel Eidels) spune că, „aceasta este legea cea mai importantă pentru orice fiu al lui Israel, în orice timp, și ea e credința”. Cu alte cuvinte, esența legii este credința. De aici rezultă că, atât frica cât și „Iubește-ți aproapele” sunt conținute în legea credinței.

Dacă vrem să înțelegem cele scrise mai sus, trebuie să examinăm mai îndeaproape următoarele:

1. Ce este credința?
2. Ce este frica?
3. Ce este „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”?

Cel mai important lucru este să ne amintim totdeauna scopul creației, care este recunoscut ca fiind „să facă bine creaturilor Sale”. Așadar, dacă El vrea să le dea bucurie și plăcere, de ce există aceste trei probleme mai sus menționate – credința, frica și „Iubește-ți prietenul”? Înseamnă că ei trebuie doar să-și perfecționeze vasele pentru a fi capabile să primească bucuria și plăcerea pe care Creatorul dorește să le-o dea creaturilor.

Acum, noi trebuie să înțelegem pentru ce ne califică aceste trei lucruri mai sus menționate. Credința, incluzând certitudinea, ne dă o încredere preliminară în scop, acela de a face bine creaturilor Sale. Trebuie, de asemenea, să credem cu certitudine, că ne putem promite

nouă înșine că, și noi, de asemenea, putem atinge acest scop. Cu alte cuvinte, scopul creației nu este numai pentru un grup select. Ci, din contră, scopul creației aparține tuturor creaturilor, fără excepție. Nu numai cei puternici și îndemânatici, sau cei viteji, sunt cei care pot reuși. Ci, este pentru toate creaturile.

(Examinează „Introducerea la Studiul celor Zece Sefirot”, paragraf 21, unde citează porțiunea din *Midrash Raba*, „Aceasta este Bindecuvântarea”: „Creatorul a spus lui Israel: Iată, toată înțelepciunea și toată Tora sunt ușoare: Oricine are frică de Mine și împlinește cuvintele Torei, întreaga înțelepciune și toată Tora sunt în inima sa.”)

Așadar, și noi trebuie, de asemenea, să folosim credința pentru a avea încredere că vom putea atinge scopul, și să nu disperăm la mijlocul drumului și să părăsim calea. Dimpotrivă, noi trebuie să credem că Creatorul poate ajuta chiar și pe cel mai vulgar și josnic dintre oameni, așa cum sunt eu însumi. Asta înseamnă că Creatorul mă va aduce aproape de El, iar eu voi putea să ajung la adeziune cu El.

Cu toate acestea, pentru a atinge credința, ne trebuie mai întâi frica, așa cum este scris în introducerea la *Zohar*: „Frica este porunca ce conține toate poruncile din Tora, pentru că este poarta către credința în El. Datorită treziri fricii în om (în îndrumarea Lui), acesta crede în îndrumarea Lui.”

Se termină astfel: „Frica este ca să nu micșoreze dăruirea satisfacției Creatorului său”. Aceasta înseamnă, că frica pe care omul trebuie să o aibă în ceea ce-L privește pe Creator, este existența posibilității ca el să nu-și dăruiască satisfacție Creatorului, și nu frica referitoare la propriile lui interese. Deci, poarta către credință este frica; este imposibil să se ajungă la credință în alt mod.

Pentru a obține frica, frica de a nu putea să dea mulțumire Creatorului său, omul trebuie întâi să-și dorească și să aspire la dăruire. Apoi, el poate spune că există loc pentru frica de a nu putea să-și susțină frica. Dar, omul de obicei se teme că iubirea lui de sine nu este completă, și nu se îngrijorează că nu va putea dărui mulțumire Creatorului.

Prin ce poate fi adus omul la obținerea unei noi calități, la cea de dăruire, și la înțelegerea că primirea pentru sine este greșită? Asta este împotriva naturii! Deși, din când în când omul primește un gând și

dorința nevoii de abandon a iubirii de sine, asta fiindcă auzim la prieteni, sau din cărți, aceasta este însă o forță foarte mică, care nu este întotdeauna simțită de noi ca să putem să o apreciem și să putem spune că aceasta este legea principală a tuturor poruncilor (*Mitzvot*) din Tora.

Deci, există un singur sfat: Mai mulți indivizi trebuie să se adune cu dorința de a abandona iubirea de sine, dar, fără suficientă forță și apreciere pentru dăruire astfel ca să devină independenți fără ajutor din afară. Acum, dacă acești indivizi se anulează unul în fața celuilalt, fiindcă fiecare din ei are un potențial redus de iubire pentru Creator și pe care nici nu o pot menține, atunci, prin alăturarea lor la grup și prin anularea de sine în fața grupului, ei devin un singur corp.

De exemplu, dacă sunt 10 oameni în acel corp, el are de 10 ori mai multă putere decât un om singur. Dar, există o condiție: Când ei se adună, fiecare trebuie să se gândească la faptul că a venit cu scopul de a-și anula iubirea de sine. Asta înseamnă că el nu se va gândi acum, la cum să-și satisfacă dorința de primire, ci se va gândi, pe cât posibil, numai la iubirea pentru ceilalți. Acesta este singurul mod de a obține dorința și nevoia unei noi calități, numită „dorința de dăruire”.

Iar de la iubirea pentru prieteni, omul poate ajunge la iubirea pentru Creator, adică, la dorința de a dărui mulțumire Creatorului. Rezultă, că numai astfel omul poate obține nevoia și înțelegerea că dăruirea este importantă și necesară, și că asta vine prin iubirea pentru prieteni. Apoi, putem vorbi despre frică, adică, omului îi este teamă că nu va putea dărui mulțumire Creatorului, iar aceasta se numește „frică”.

Așadar, fundația principală pe care poate fi ridicată sanctitatea, este legea „Iubește-ți aproapele”. Prin ea, omul poate obține nevoia de a dărui mulțumire Creatorului. După aceea, poate exista frica, și anume, teama că e posibil ca el să nu poată să dăruiască mulțumire Creatorului. Când trece de această poartă a fricii, el poate ajunge la credință, pentru că frica este vasul de insuflare a Divinității, așa cum este explicat în mai multe locuri.

Aflăm așadar, că există trei legi în fața noastră: Prima lege este cea a lui Rabbi Akiva, „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși”. Înainte de asta, nu există nimic care să îi dea omului combustibilul, care să îi permită să-și schimbe situația în vreun fel, fiindcă numai aceasta este calea de a ieși din iubirea de sine spre iubirea de oameni și către sentimentul că iubirea